1-2018/19

Rybka

Časopis Spojenej školy sv. Františka Assiského Malacky

Školský rok v plnom prúde

Teambuilding

Recykláčik

Hovorme o jedle

Rybka

1-2018/19

2 Úvod

3 Slovko pána riaditeľa

5 Zážitky zo školy

16 BONZÁČIK

16 SÚŤAŽ

19 Nový školský ekoprojekt

20 Zábava a relax

Milí učitelia, študenti, žiaci!

Už prešiel nejaký ten mesiac, čo sme sa vrátili zo školských prázdnin a boli sme opäť nútení začať používať naše mozgové závity. Áno, na začiatku to asi trošku bolelo, ale veríme tomu, že sme sa už všetko do nového školského roka zabehli.

Odkedy sme začali, stihli sme prežiť niekoľko veľmi pekných, zaujímavých udalostí. Či už to bolo z miest našich tried, teda spoza našich lavíc, alebo sme sa vybrali von.

Aj tentokrát nájdete v našej Rybke množstvo zaujímavých článkov. Tiež sme nezabudli na Bonzáčika, ale ani na našu tradičnú súťaž - Spoznaj svojho učiteľa. V tomto školskom roku sa budeme venovať našim poetickým prácam a množstvu iných zaujímavosti. Tak si vychutnajte čítanie pri teplom čajíku s našim novým číslom.

Vaša rybacia redakcia!

RYBKA

Časopis Spojenej školy sv. Františka z Assisi Malacky. Ročník 2018/19. Číslo 1, október 2018.

AUTORI ČLÁNKOV učitelia školy, Patrik Bertovič, Andrej Kořínek, Matúš Dudáš, Samuel Vrlák, Karolína Vycudilová, mediálny tím

GRAFICKÝ KONCEPT, ZALOMENIE A SADZBA

mARTin Daniel Skočovský, Juraj Hušek (jurajhusek.com)

NEPREŠLO JAZYKOVOU KOREKTÚROU

Hodnota priateľstva

Milí kamaráti,

putujeme svetom plným lajkov, chatov a messagov. Považujeme za in byť v tomto svete čulí a obratní. Čo by už len povedali iní o mne, keby som nebol na fb, Instagrame či WhatsAppe, však? Prijímame to ako bežný štandard, obvyklú vec, ktorú nijako „neriešime". Byť pripojený a byť online je pre nás také dôležité. Bojíme sa, že v opačnom prípade zostaneme odvrhnutí, izolovaní od ostatných a všetkého toho módneho. Veď je také normálne, že nechcem byť sám. Zapadnúť do partie je predsa snom každého a prečo by som ja mal byť výnimkou. Takto nejako vyzerajú vnútorné pochody mladého človeka, nie?

Dotýkame sa správnej túžby v nás. Mať krásne a trvalé priateľstvo. Chcieť byť s inými je v prítomné v každom z nás. Sme spoločenské bytosti, ktoré vyhľadávajú priateľstvá. Podvedome tušíme, že je to niečo nevyhnutné pre náš život. A tušíme správne. Priateľstvo nás môže výrazne obohacovať a utvárať náš charakter. Dosahujeme ho však správnym spôsobom?

Hovorí sa, že dobrému priateľovi leží na srdci moje dobro. Je však zrejmé, že k tomu je potrebné, aby ma ten druhý poznal. Bez poznania nie je možné druhému porozumieť a bez porozumenia nie je možné druhému pomôcť. Priateľ musí vedieť, aký som a čo je pre mňa prospešné.

Tak veľa vecí dokážeme zdieľať s druhými cez rôzne médiá. Fotky, videá, linky a kadečo iné. Zdieľame však s nimi to, čo prežívame? To, čo nás trápi, bolí, čo nás unavuje a znepokojuje? Komu hovoríme o tom, že sa cítime slabí a potrebujeme pomoc? Komu sprístupňujeme svoje pochybnosti, skryté túžby a sny? Vie niekto o mne všetko? Môže sa stať pre mňa niekto dobrým priateľom z druhého konca telefónnej linky či internetovej siete? Alebo by mal priateľ nielen čítať, čo napíšem, ale aj vidieť a počuť ma, vnímať moje pocity, pozorovať moje gestá, mimiku, reč môjho tela a mojej duše? Nemal by byť priateľ pri mne, aby ma povzbudil, potešil alebo objal, keď to práve v danej chvíli potrebujem?

Dobrý priateľ mi pomáha nájsť správnu cestu životom. Jemu s dôverou môžem umožniť dostať sa do mojej blízkosti a sprístupniť mu všetky svoje tajnosti a inak maskované zákutia svojho JA. A zároveň mi dobrý priateľ umožní dostať sa do jeho blízkosti a umožní mi stať sa účastníkom jeho vlastného života. Ja otváram dvere svojho srdca jemu a on ich otvára mne. Je to akási obojstranná výmena toho najosobnejšieho čo vlastníme. Odkrývam ho pred priateľom a on svoje odkrýva

V tom akte nie je ani tak dôležitý obsah ako to samotné odkrytie. Vedomie toho, že som pochopený a prijatý taký, aký som. Bez ohľadu na to, či je tá odhalená aktuálna pravda o mne príjemná alebo nepríjemná. Možnože práve takáto skúsenosť nás v živote najviac uzdravuje a premieňa.

A možno práve pre to je tu pre nás každého prítomný Ježiš, milí kamaráti. On nám okrem daru večného života zanechal aj niečo iné, veľmi podstatné pre náš život: „Ja som s vami po všetky dni...". Možno sú to tie najdôležitejšie slová, ktoré potrebujeme počuť: „Ja som s tebou". Ježiš nám hovorí o priateľstve medzi ním a každým z nás. Hovorí nám, že je nám blízko a pozná náš život. A zároveň nás pozýva do svojej blízkosti a k tomu, aby sme sa stali účastníkmi jeho života. Aby sme sa na vlastné oči presvedčili, že On je „cesta, pravda a život". Často vyhľadávame rôzne priateľstvá s druhými ľuďmi s nádejou, že sú pre nás cestou k šťastnému a dobrému životu. Pritom veľakrát opomíname, že tou cestou je v prvom rade ***priateľstvo s Ježišom***.

V našej škole sa tak trochu znenazdajky ocitla socha sv. Jozefa s malým Ježišom v náručí (kto si si nevšimol, hľadaj pri riaditeľni). Iste, sv. Jozef je pre nás ideálom v mnohých smeroch. Človek silnej viery a dôvery v Božie konanie. Spravodlivý a obetavý chlap. Zodpovedný v plnení svojich povinností, osobitne ako ochranca svojej rodiny. Starostlivý a jemný manžel a otec. To umelecké stvárnenie sochy (sv. Jozef v náručí s Ježišom) nás môže pobádať k vnímaniu dvoch kľúčových životných rozmerov: ***hodnoty otcovstva a hodnoty priateľstva***. O tom otcovstve hádam niekedy neskôr, ale to, na čo chcem upriamiť pozornosť v tejto chvíli, je priateľstvo. Nazdávam sa, že to, čo urobilo sv. Jozefa (aj ostatných svätcov) veľkým, bolo práve jeho priateľstvo s Ježišom. To, že si boli obaja veľmi blízki, že boli spojení vzájomným putom. Sv. Jozef porozumel a uveril slovám svojho a Božieho syna „Ja som cesta, pravda a život". Objavil, že priateľstvo s Ježišom je cesta k pravde o nás samých, ktorá nám dá hlboký a zmysluplný život. Čo také výnimočné pre to urobil? Nič extra (povedali by viacerí), a predsa tak veľa. Oni dvaja boli jednoducho spolu. Trávili spolu čas, pracovali spolu, rozprávali sa. Prežívali spolu každodenné radosti a starosti. Vedeli o sebe. Poznali sa navzájom. Vedeli, aký je ten druhý a aký je on sám. Bez ostychu odkrývali pred sebou svoje vnútro. Bezprostredne zdieľali svoje zážitky a životné okamihy.

Človek je slobodný. A tam, kde je sloboda, tam musia byť aj možnosti, minimálne dve, z ktorých si je možné vybrať. To je základ, ktorý robí človeka človekom. A tak je každý z nás v stave, keď musí rozmýšľať, pre čo sa má rozhodnúť.

Pre čo sa rozhodneme my, milí kamaráti? Pre povrchné ľudské kontakty alebo pre zdravé priateľstvá s ľuďmi okolo nás? Nezabudnime pritom, že zdravé priateľstvo s dobrým priateľom niečo stojí. Námaha v podobe času, ochoty počúvať a porozumieť bude vždy dobre zúročená. A pamätajme najmä na to, že súcimi vytvárať a prežívať krásne priateľstvá sa staneme oveľa ľahšie vtedy, ak svojím najlepším priateľom urobíme Ježiša. Tak veľa šťastia pri rozhodovaní!

Daniel Masarovič

Všade dobre, v Luduse najlepšie

Dňa 12. októbra nedrali žiaci
8. a 9. ročníka školské lavice,
ale čalúnené kreslá divadla Ludus
v Bratislave. Značne emotívnu, ale
o to výpovednejšiu správu prináša
nasledujúci pokus o poéziu. :)

Keď chceš si dať repete,
zasurfuj si na nete.
Čekni program Ludusu,
trafia sa ti do vkusu.

„Pozor, double stress!"
vystriedalo „Pozor, dobrý pes!"

Podľa Šebestu – Keď sa pes smeje,
sa dialo tam, čo v živote sa deje.

...ôsmaci a deviataci.
Do nohy šli skoro všetci!
Kto predstavenie nevidel,
nech banuje a to nám ver:

tínedžer je tiež len človek,
z mäsa,
kostí.
Láska je liek!

K tomu najdôležitejšie bolo -
byť tam stoly, sme pod stolom!

Od smiechu, čo rany lieči,
plakali sme skoro všetci.

Už štvrtý rok to v Blave hrajú.
Naše sympatie teda majú!

Keď chceš si dať repete,
neseď iba na nete!
Do divadla zájdi,
záľubu v ňom nájdi.

(Že záver môj je asi trápny?
Toť dôkaz debutu rukolapný!)

Ozveny z púte Malacky - Šaštín

Prekrásne slnečné počasie a podmanivo pestrofarebná príroda zdobili ďalší ročník pešej púte školského spoločenstva do Šaštína, ktorá sa konala v sobotu 13. októbra 2018. Historicky rekordná účasť 49 pútnikov v zastúpení všetkých vekových kategórií, od tých najskúsenejších s mnohými absolvovanými ročníkmi tejto púte až po benjamínku Evičku Trnkovú z 2.B našej cirkevnej školy, sa popasovala s dĺžkou trate 31km vedúcou cez malebné zákutia Záhoria. Úlohy turistického vodcu sa výborne zhostil šiestak Števko Šišan, ktorý výborne zúročil znalosť terénu z predchádzajúcich ročníkov. Števko zastupoval rodinu s najpočetnejším zastúpením – štyrmi členmi (rovnako štyria boli aj Trnkovci). Výborné organizačné schopnosti preukázali aj šiestačky Lucka, Natálka a Anička, ktoré bravúrne zvládli zapisovanie polievkového menučka – SV, DB, ČM.

Naša púť bolo tradične obohatená nielen tromi občerstvovacími zastávkami, ale aj zastávkami pri Božích mukách, ktoré sú živými symbolmi viery našich predkov, ku ktorej sa s vďačnosťou hlásime. Krátka modlitba pri každej muke a požehnanie pána kaplána Janka boli sviežimi dúškami pri našom putovaní. Upriamovali našu pozornosť na to, že každé naše kráčanie po ceste sprevádzajú stopy Božej prítomnosti, ktorá povzbudzuje a posilňuje toto kráčanie. Aj keď unavení, ale šťastní sme všetci prišli do cieľa našej cesty – do národnej svätyne, Baziliky Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne. Tu nás čakalo milé privítanie nielen miestnymi pavlínmi, ale aj svadobčanmi, ktorí práve dokončili sobášny obrad. Neminuli nás teda sladké koláče, šikovnejších ani štamprlík slivovice.

Záverečná svätá omša v Bazilike, ktorú celebroval p. kaplán, bola nádherným vyvrcholením krásneho dňa. Tak ako zaznelo v homílii, naša púť nám pripomenula vedomie dôležitosti toho, že naše kráčanie do neba je ľahšie a istejšie spolu s našou Matkou. Ďakujeme všetkým účastníkom púte za spoločenstvo a skvelú atmosféru! Uvidíme sa čoskoro pri ďalšom putovaní...

(Fotografia je na str. 15)

Tvorivé dielne malých i veľkých v MCK

Deti zo IV. oddelenia ŠKD boli pozvaní na Tvorivé dielne s pani Čtverákovou. Pre deti to bol zážitok, pretože si mohli vyrábať z hliny vlastné umelecké výtvory, ktoré po vypálení v peci budú domaľovávať priamo v ateliéri pani Čtverákovej.

Žiaci VII.A trieda sa zúčastnili v rámci vyučovania predmetu technika workshopu Tvorivý ateliér – Šúpoliarstvo. Žiaci pracovali pod vedením lektorky z Ústredia ľudovej umeleckej tvorby, ktorá sprostredkovala žiakom informácie o vzniku tejto techniky, ako sa so šúpolím pracuje.

Deti po skončení odchádzali s vlastnoručne vyrobeným anjeličkom zo šúpolia.

Gymplácky teambuilding v Šaštíne

Náš teambuilding sa začal vo štvrtok ráno, keď sme so zalepenými očami nastupovali do autobusu. Cestovali sme do Šaštína, kde sa konal náš každoročný teambuilding gymnazistov.

Hneď po ubytovaní v kláštore sme sa vrhli na program, ktorí na nás čakal. Celý štvrtok sa o nás starali skvelí ľudia z KMBA. Tieto osoby nám vytvorili skvelí program, počas ktorého sme sa nenudili. Prvá časť sa odohrávala počas dopoludnia, kedy nám rozprávali svoje životné príbehy, ktoré zväčša neboli ružovou záhradou, a mnohé z nich nás zaujali. Po výdatnom obede sme mali znovu ďalší program, a to poznávanie navzájom. Veď o to aj na teambuildingu ide! Určite nezabudnuteľnou súčasťou tohtoročného teambuildingu bolo aj to, kedy sme sa rozdelili do trojíc a plnili sme rôzne úlohy, ktoré boli zväčša o odvahe. Museli sme niekoľkým ľuďom zložiť komplimenty, či dať ruku do sklenenej nádoby, v ktorej boli fakt hnusné veci, pri ktorých bolo mnohým ľuďom zle. Takto sme budovali kolektív aj medzi sebou nielen počas aktivít, ale aj počas voľna v izbách. Vtedy sme si púšťali hudbu a pomocou rôznych zábav sme sa viac spoznali. Teda hlavne prváci, ktorí si to užili najviac..

Po večeri nás čakal program, od ktorého každý čakal nejakú nudu, ale zo zdrojov sa nám doniesla správa, že ide o karaoke. Ukázali sa všetky ročníky, no prváci spolu s tretiakmi otočili niekoľko kôl, počas ktorých zhnusili mnohé známe pesničky od Imagine Dragons či Carly Rae Jepsen. Áno, aj toto sa dialo. Na druhý deň ráno sme vstávali včasne, pretože všetkých zobudili tie blb... nádherné zvony kostola. Po raňajkách k nám rozprával páter Michal o mladých, viere a rozlišovaní. Mnoho ľudí jeho rozprávanie obohatilo v ich živote. Hneď po tejto aktivite sa konala sv. omša pri príležitosti arcidiecéznej púte žiakov katolíckych škôl, ktorú celebroval Mons. Stanislav Zvolenský. Omša bola zaujímavá aj vďaka darom, ktoré darovala jedna zo škôl, ako napríklad učebnica, či florbalová prilba. Po obede nasledoval program, ktorý vymysleli naši štvrtáci. A ten sa im vydaril! Čakali nás rôzne úlohy, ako žongle s loptou, či vytrvalostné súťaže, ktorými ste precvičili všetky svaly. Nezabudnuteľnou sa určite stala aj hra „hnačka". V nej nás naháňali hnačky, ktorým sme sa museli vyhnúť, ak sme chceli svojmu kapitánovi odovzdať toaletný papier. Po večeri nám bol premietaný film Válek, ktorý dokumentoval dianie a život politika a básnika Miroslava Válka v čase socializmu. Po filme nasledovala diskusia s režisérom filmu Válek, Patrikom Lančaričom, ktorý sa okrem režírovania venuje aj filmovej, televíznej a rozhlasovej tvorbe. Počas diskusie padlo mnoho skvelých a múdrych myšlienok, ktoré režiséra filmu presvedčili o tom, že mladí majú ešte prehľad o tom, čo sa udialo v histórii a chcú sa z nej poučiť. Posledný deň budovania tímu sme využili každý pre seba. Každý sme sa mali zamyslieť nad sebou, preto sa to aj nazvalo stánok stretnutia. Takisto sme si povedali všetko medzi sebou v skupinách, aby sme medzi sebou nadobudli dôveru. Tiež sme písali na papieriky, čo pozitívne vidíme na tom druhom. V tichom duchu sa už ale posledný obed pred odchodom neniesol, práve naopak. Každý spoznal toho druhého, tým pádom teambuilding splnil cieľ: vytvoriť nové priateľstvá a staré posilniť.

Matúš Dudáš I.G

Športový deň gymnazistov

4. september 2018 vyšiel na štvrtok. Vo štvrtok vyšli meniny na Františka (sv. František je patrónom našej školy). Aby nebolo málo toho všetkého, čo vyšlo, vyšlo aj krásne počasie babieho leta. Tak prečo si nevyjsť na školský dvor a do telocvične a nezašportovať si? No a presne to urobili všetci študenti našich gymnaziálnych tried v rámci každoročne organizovaného Športového dňa o pohár riaditeľa školy.

Aby sme si pri fyzickej námahe (a teda aj pri športe) vedecky potvrdené vyplavované endorfíny poistili, súťažili sme v jednoznačne „neolympijských", ale o to originálnejších disciplínach. Sledovať napríklad premenu hokejového brankára či bežca na hadieho muža pri podliezaní latky bolo rovnako obdivuhodné, ako vidieť citlivú umelkyňu zmenenú na siláčku hádžucu či bežiacu s bremenom na chrbte ako o život. O ladnej technike pri skoku za roh sa snáď ani netreba zmieňovať.

Niekomu krok vyšiel, niekomu nevyšiel, každopádne vyšiel zámer tohto dňa – zašportovať si, zmerať si sily a opäť byť všetci spolu v dobrej nálade.

Merateľné a diplomami ocenené individuálne i celotriedne výsledky v tomto momente nie sú až také podstatné, keďže išlo o nepostupovú súťaž :), napriek tomu chcem vyzdvihnúť bojovnosť prvákov, ktorí ako noví študenti gymnázia poriadne dýchali na krk štvrtákom a ako trieda sa umiestnili tesne za nimi, čo dokazuje, že minimálne v športovom zápolení majú naši maturanti výborných nasledovníkov.

Z toho všetkého, čo sme dnes videli, zažili a zvládli, mi jednoznačne vychádza, že sa nevieme dočkať nejakej odvety a hlavne ďalšieho roka s novými silami, posilami, výkonmi a nápadmi, ako netradične prinútiť svoje telo hýbať sa.

Mgr. Adriana Stanová

Opäť sme hovorili o jedle

Aj tento rok sme sa zapojili do celoslovenskej súťaže Hovorme o jedle. Stredu, 17. októbra 2018, si deti užili v duchu projektového dňa. Téma, ktorá nás celý deň sprevádzala, znela Tuky – Jedz a hýb sa! Vyzbrojení dobrou náladou, chuťou učiť sa niečo nové a s heslom biele tričko – jednota a sila, sme postupne otvárali nové informácie.

Pri aktuálnych cenách, kedy na maslo v akcii narazíte asi tak často, ako na rozprávkovú postavu, sa priamo ponúka vyrobiť si ho doma. Lenže ako na to? To vám radi prezradia vaše/naše ratolesti, ktoré vám ho určite aj profesionálne naservírujú. Pýtate sa, kde sa ešte používa olej? (samozrejme, okrem kuchyne) Spomeňte lávovú lampu, deti sa premenia na „Majstra N" a krásna lávová lampa je na svete. Ak si myslíte, že sme ochutnali iba „obyčajný" olej, ste na veľkom omyle! Makový, sezamový, ľanový, tekvicový, orechový, ... To všetko nám ponúkal školský, tukový, bar. :) Mňam!

Po dobrej ochutnávke tukov, semien, obložených chlebíkov, sme spálili vlastné tuky na našom školskom dvore. Veríme, že sme opäť o niečo múdrejší a tešíme sa o rok na ďalšie zaujímavé aktivity!

Slávnostné otvorenie Pohybovej zóny

7. septembra 2018 otvorila naša škola Pohybovú zónu nielen pre deti a študentov školy ale i pre verejnosť. Na slávnostné otvorenie prijali pozvanie pán primátor mesta Malacky, Juraj Říha a pani prednostka Ľubica Čikošová, predseda Rodičovského združenia ProSchola Róbert Babeľa, pán Mário Longauer zo spoločnosti STADCOM, pán Alexander Richter, majiteľ spoločnosti Richter Rasen, pán Rudolf Kožuch KODEM, pani Andrea Mrázová, z ČSOB banky ale i poslanci a rodičia.

Realizácia projektu bola výsledkom dobrého partnerstva: finančná podpora zo zdrojov Rodičovského združenia ProSchola, z grantov ČSOB nadácia, z Nadácie VW Slovakia a v spolupráci s miestnymi podnikateľskými subjektami: KODEM, Richter Rasen, APRO Záhradné centrum, STADCOM, STAVMAT stavebniny. Projekt podporili aj rodičia: Lucia Bódi, Lenka Kožuchová, Jozef Hušek a Vojtech Kaňka.

Všetkým srdečne ďakujeme

Študentské voľby

Dňa 24.10.2018 usporiadali študenti gymnázia pre seba „Študentské voľby", ktoré boli presnou simuláciou skutočných komunálnych volieb so všetkým, čo k tomu patrí. Pripravili si volebnú miestnosť, zoznamy voličov, vytlačili volebné lístky so skutočnými kandidátmi, vyrobili urnu. Študenti si mohli nielen zvoliť ktoréhokoľvek kandidáta na primátora, starostu či poslanca mestského (obecného) zastupiteľstva ale aj sami zasadli do volebných komisií.

Študentské voľby prebiehajú na Slovensku už niekoľko rokov, sú zamerané na žiakov stredných škôl. Podporujú dialóg o politickom dianí na Slovensku a uvádzajú poučky o demokracii z učebníc občianskej náuky do praxe. Prispievajú tiež k prebúdzaniu záujmu mládeže o ich budúcnosť a budúcnosť Slovenska. Aj to môže byť konečným efektom volieb „na nečisto". Nikdy nie je príliš skoro začať sa zaujímať o verejné dianie.

Čo si Pipi?

Štvrtok, 25. 10. 2018, si žiaci druhých a tretích ročníkov ZŠ, spestrili návštevou synagógy.

Deti ZUŠ si pre nás pripravili rôzne úsmevné príbehy zo života. Pod názvom Čo si Pipi? + Hevieroviny, sa ukrývali úryvky z básní Nie som žiadna kvetinka, Ty nie si každá, Bacil smiechu, Vírus či Diktátor, ako aj próza Ako stonožku tlačilo. S dobrou náladou a úsmevnou príhodou: „ Tlačí? Netlačí. Tlačí? Netlačí. ...“ sme pokračovali vo výučbe v škole.

Odhaľovanie pohybových nadaní našich prváčikov

3 dni, 3 prvácke triedy, 1 spoločný cieľ: spoznať pohybové schopnosti našich prvákov. Celoslovenský projekt zameraný na odhalenie pohybových schopností, nadaní, predpokladov detí prvého ročníka je predovšetkým služba rodičom.

Súbor cvikov, pohybových hier bol zostavený tak, aby boli pre deti jednoduché, hravé a zároveň nám poskytli obraz, ako je ktoré dieťa pohybovo zdatné. Niekoľko stanovíšť, ktoré každé preverilo dieťa v inej oblasti – rýchlosti, vytrvalosti, ohybnosti, sile, obratnosti. Na testovanie sme vyhradili jedno doobedie, počas ktorého deti športovali s nadšením a radosťou, pričom ukázali svoj športový potenciál. Vyskúšali si predklon v sede, skok do diaľky, sed-ľah, zostavu s tyčou, výdrž na hrazde, obratnosť s loptami, beh rýchly aj vytrvalostný a tiež pohybovú hru „s chvostíkmi". Stretnutie sme začínali pokrikom športu zdar, ukončovali sme ho sladkou, zdravou odmenou.Výsledky detí sme zaznamenali, výstup pre rodičov bude hneď po elektronickom spracovaní, doručený rodičom. Rodičia tak získajú informácie, akým smerom by sa ich dieťa mohlo uberať, v čom by ho mohli podporovať, pretože má predpoklady v danom športe dosahovať úspechy :)

Monika Cabanová

Výtvarná súťaž o najkrajšiu vianočnú pohľadnicu

Uzávierka súťaže je do 28. novembra 2018!

Svoje práce odovzdajte p. uč. Trnkovej (I. stupeň) a p. uč. Ballekovej (2. a 3. stupeň).
Najlepšie práce budú ocenené peknými vecnými cenami a vystavené na dolnej galerijnej ploche.

Vyhodnotenie Veľkej prázdninovej fotosúťaže "Čarovná príroda"

Už je to tu! Po náročnom výberovom kole sme našli tie najkrajšie z najkrajších. Ďakujeme všetkým, ktorí ste objavovali podoby vody, predstavili nám svojich blízkych a obdivovali živé kvety. Každá fotografia má svoj príbeh a čaro.

Nech sa páči, vyhodnotenie:

Podoby vody

1. miesto: Richard Farkaš 6.A
2. miesto: Katarína Bašková 4.A
3. miesto: Eva Trnková 2.A

Moji blízki

1. miesto: Agáta Koprnová 5.C
2. miesto: Klára Kralovičová 7.B
3. miesto: Daniel Petrakovič 4.A

Živé kvety

1. miesto: Alžbeta Čambalová 8.B
2. miesto: Lucia Horváthová 6.C
3. miesto: Laura Longauerová 2.A

Víťazom blahoželáme!

S pani učiteľkou Urbanovou

Kto by nemal rád pani učiteľku Urbanovú? Nová tvár na našej škole nám o sebe prezradila zopár pikošiek. Ani chvíľku sme neváhali! Pekne sme si pani učiteľku posadili do nášho bonzovacieho kresielka a spísali sme zápisnicu, máte česť si ju prečítať!

Od kiaľ ste k nám zavítali?

Pochádzam z južného Slovenska, narodila som sa a vyrastala v Štúrove.

Máte súrodencov?

Áno, mám staršieho brata.

O akom povolaní ste snívali ako malá?

Toho, ale bolo...vždy som chcela byť niečím iným. Pamätám sa, že som sa rada hrala na učiteľku :)

Boli ste skôr rebelkou alebo vzornou žiačkou? Máte nejaký super zážitok zo školských lavíc?

Samozrejme, bola som vzorná žiačka... 😎

Zo školských lavíc rada spomínam na to, ako sme si vystrelili z našej mladej profesorky biológie. Po zazvonení sme sa všetci dohodli, že ju budeme čakať s otvoreným dáždnikom na hodine. Bola mierne prekvapená...a my sme sa skvele zabavili :)

Aká bola vaša prvá láska?

Moja úplne prvá láska bola iba platonická. Veľmi sa mi páčil kamarát v škôlke. Volal sa Mirko... ❤

Bola som veľmi hanblivá, takže som mu to nikdy nepovedala... Dnes by som ho už ani nespoznala. 🦁

Prečo ste zvolili našu školu, páči sa vám?

Poznala som pani učiteľku Slezákovú, vďaka nej som sa tu vždy cítila vítaná a príjemne. Áno, páči sa mi tu.

Čo vás priviedlo k profesii učiteľa?

Ja som vlastne učiteľkou nechcela byť. Na strednej škole som si však veľmi obľúbila ANJ a filozofiu v rámci náuky o spoločnosti. Tieto dva predmety sa dali naraz študovať ako učiteľský odbor, takže sa stalo čo sa stať malo a začala som študovať učiteľstvo.

Prečo ste si zvolili ako učebný predmet angličtinu?

Na gymnáziu som si našla záľubu v čítaní článkov v ANJ magazíne, taktiež ma bavili knižky v Anj. Páčila sa mi myšlienka, že mám možnosť sa naučiť ešte ďalší jazyk. Uvedomovala som výhody, ktoré idú ruka v ruke so znalosťou cudzieho jazyka. No najmä ma poháňala túžba cestovať, spoznávať krajiny, ľudí a bez znalosti jazykov to ide ťažko.

Aký je podľa vás na našej škole učiteľský kolektív?

Zaneprázdení. 🎧 Všetci sú veľmi milí, nápomocní a dobre sa mi s kolegami spolupracuje.

Zmenili by ste niečo na našej škole?

Niekedy si prajem, aby vyučovanie začínalo trochu neskôr o 8:30, alebo o 9:00. Rada si pospím, keď môžem :)

Aký prístup preferujete k žiakom?

Snažím sa a chcem k žiakom pristupovať s rešpektom a byť spravodlivá. Mám radosť, keď si so žiakmi rozumieme a na hodinách sa aj zasmejeme :)

Ďakujeme za rozhovor ☺

Máme tu nový školský rok a s ním aj pokračovanie našej obľúbenej súťaže.

Milí študenti a žiaci našej školy, prinášame pre vás 1. kolo našej súťaže v tomto školskom roku. Vašou úlohou je spoznať učiteľa na fotografii, ktorý učí na našej škole.

Máme tu nový školský rok a s ním aj pokračovanie našej obľúbenej súťaže.

Ak si myslíš, že vieš, kto je na fotografii (prstom po mape v minulosti aj v súčasnosti), tak postupuj podľa našich pokynov :

1. napíš jeho/jej meno a priezvisko na papier,
2. podpíš sa čitateľne na papier (meno, priezvisko, trieda),
3. takto vyplnený papier vhoď do krabice označenej „súťaž Spoznaj svojho učiteľa " pri vrátnici najneskôr do 30.11.2018,
4. každý žiak môže vhodiť do krabice len papierik s jedným menom, preto dobre premýšľaj.

Meno učiteľa/učiteľky na fotografii sa dozviete v budúcom čísle časopisu. Jedného výhercu vylosuje učiteľ zachytený na fotografii pod dozorom redakčnej rady. Šťastný výherca získa čokoládu z rúk učiteľa na fotografii.

Milí žiaci,

aj v tomto školskom roku sme pre vás pripravili nový školský ekoprojekt, ktorý vás bude sprevádzať počas celého školského roku. Autorom názvu nového školského ekoprojektu „RECYKLÁČIK" je Filip Hurban zo VI.B. Autorkou tohtoročného maskota projektu je Lenka Mikulová zo VI.B triedy.

Znovu do vašich tried zavíta ekologická polícia piatakov, všetci si zopakujeme dôležitosť separovania odpadu – papiera, elektrozariadení, použitých batérií. Ale nielen to! Aj vďaka iným rôznym akciám ako napr. Deň vody a Deň Zeme spolu prispejeme k osvete či ochrane našej planéty.
A tých najlepších samozrejme zasa na konci školského roku počas osláv Dňa detí odmeníme.

Už v októbri prebiehala na škole prvá súťažná disciplína v rámci projektu Recyklohry, do ktorého sme zapojený už od roku 2012. Prvou súťažnou disciplínou bol „Zber starých mobilných telefónov".
Je to neuveriteľné, ale spolu sme vyzbierali 441 starých mobilov rôznych značiek a typov.

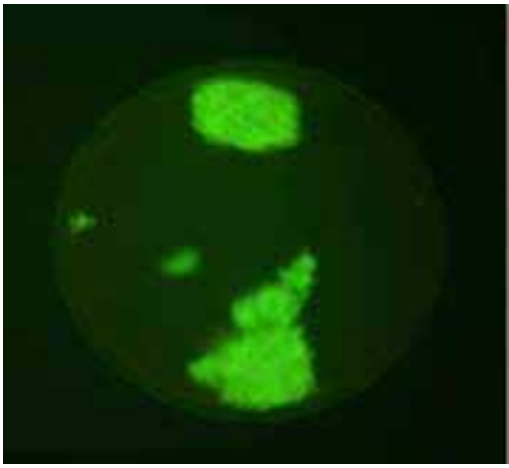
Výsledky 1. disciplíny Recykláčiku:

trieda	Počet odovzdaných mobilov	Počet bodov do celkového hodnotenia
I.A	65	650
I.B	70	700
I.C	112	1 120
II.A	28	280
II.B	11	110
III.A	25	250
III.B	13	130
IV.A	13	130
IV.B	17	170
IV.C	35	350
V.A	17	170
V.B	2	20
V.C	5	50
VI.A	17	170
VI.B	8	80
VI.C	10	100
VII.A	20	200
VII.B	0	0
VII.C	12	120
VIII.A	0	0
VIII.B	0	0
IX.A	8	80

SAV je aktívnym hráčom vo vývoji liečby cukrovky

Cukrovka je epidemiologické ochorenie zasahujúce celosvetovo približne 10 % ľudskej populácie. V zdravom organizme je hladina cukru kontinuálne kontrolovaná pankreatickými ostrovčekmi.

Diabetický pacient s nefunkčnými ostrovčekmi je odkázaný na prísne monitorovanie hladiny cukru a podávanie inzulínu s cieľom dosiahnuť normálnu hladinu cukru.

V prípade nedostatočnej kontroly hladiny cukru sa zvyšuje riziko výskytu sekundárnych ochorení znižujúcich kvalitu a dĺžku života z dôvodu častých hyperglykemických stavov prípadne život ohrozujúcich hypoglykemických stavov.

Po myšiach opice

Teraz naši vedci spolu so zahraničnými partnermi plánujú predklinické experimenty – mikrokapsuly budú testovať v organizmoch primátov.

Do tela makakov budú implantovať mikroenkapsulované ostrovčeky obalené polopriepustnou polymérnou membránou vyvinutou na Ústave polymérov SAV.

„Nedávne výsledky z transplantácie enkapsulovaných ľudských ostrovčekov do diabetických myší ukazujú na to, že naša stratégia k nájdeniu vhodných biokompatibilných mikrokapsúl je veľmi nádejná," približuje riaditeľ Ústavu polymérov SAV Igor Lacík.

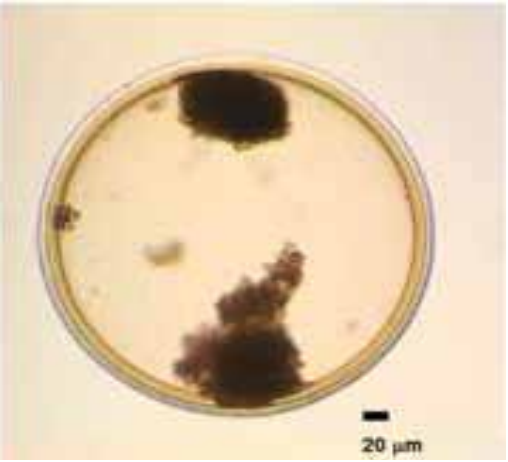
Musia organizmu sedieť

Vedci pripomínajú, že vyvíjané mikrokapsuly musia byť predovšetkým biokompatibilné - telo ich musí prijať tak, akoby boli jeho prirodzenou súčasťou.

Nemali by zároveň ovplyvňovať imunitný systém, enkapsulované ostrovčeky by mali byť zároveň životaschopné s dlhodobou funkčnosťou.

O výskume na tému vývoja polymérnych mikrokapsúl, s účasťou aj Ústavu polymérov SAV, písal nedávno aj prestížny vedecký časopis Nature Biomedical Engineering.

Zdroj (upravené)
https://www.aktuality.sk/clanok/631694
http://vedanadosah.cvtisr.sk/

Nedokončený príbeh

Nastúpil som do auta a vyrazil na cestu. Po chvíli som konečne vyšiel z rušného mesta a objala ma príroda vidieku. Stáda oviec na okolitých lúkach pripomínali oblaky, ktoré ovčiarske psy ako víchor hnali naspäť na farmu. V diaľke na kopčekoch si deti púšťali pestrofarebné šarkany, ktoré sa pyšne vznášali na jasnomodrej oblohe. Kúsok ďalej sa nepozorným deťom jeden zo šarkanov zamotal vo vysokom topoli, a teraz sa krvopotne snažili naň vyliezť a úbohého šarkana vyslobodiť.

„Ten bezstarostný detský život," vzdychol som a radšej som obrátil svoj zrak znovu na cestu, ale moja pozornosť za volantom mi bola v týchto končinách prakticky zbytočná. Jediné auto široko ďaleko bola moja rachotina.

Znovu som sa vhĺbil do svojich myšlienok. Aj ja si ešte pamätám tieto kopce. Lepšie povedané, svojho mladšieho brata Tadeáša, s ktorým sme tu prežili celé naše detstvo. Cítim sa zvláštne vrátiť sa na staré kolená na toto miesto. Akoby mi celý život bežal pred očami.

Z myšlienok ma vytrhla tabuľa s názvom dediny. Išiel som prirýchlo, aby som ju prečítal, ale ako by som mohol zabudnúť na Dolný Jahodník? Vryl sa mi do pamäti, ako sa ostatným ľuďom do hlavy vtlačí abeceda.

„Teraz si len spomenúť, kde stojí náš dom," zamyslel som sa, „tuším to bola druhá odbočka sprava a bude to šiesty dom zľava. Správne?" Správne. Presne ako GPS, ktoré mi raz daroval môj syn a ktoré som mu o rok daroval naspäť.

Vystúpil som z môjho korábu, ktorý sa mi ledva podarilo vtlačiť na prednú záhradku. Pred rokmi tu boli záhony tulipánov, ale po tom, ako som pochoval mamu a otca, záhradka pred domom nasledujúcu jar zostala prázdna. Vyšiel som po schodíkoch ku dverám a začal sa prehrabávať vo vreckách. Po veľkom

pátraní som z nich konečne vylovil starý kľúč. Vsunul som ho do zámku, ozvalo sa cvaknutie a vošiel som do domu.

Prvé, čo ma v predsieni privítalo, bol môj odraz. Otec nenávidel zrkadlá. Vravieval, že mu každý deň pripomínajú, že ho staroba doháňa. Tatove námietky ale nezabránili mame kúpiť dvojmetrové zrkadlo a zavesiť ho oproti vchodovým dverám. Vždy som sa otcovým rečiam o zrkadlách smial, ale teraz vidím, čo tým myslel. V zrkadle som nevidel toho šťastného, usmievajúceho sa chlapca, ale starého, neustále nespokojného dedka pokrytého vráskami.

So vzdychom som vošiel do obývačky a závan nostalgie ma skoro zrazil z nôh. Keď sme s Tadeášom neboli vonku, koberec sa stal naším kráľovstvom. Rozťahané hračky rodičom vždy zavadzali, ale nám to bolo jedno. Teda, pokiaľ nás nevyťahali za uši. Naše najobľúbenejšie boli stavebnice. Stavali sme nedobytné pevnosti a veže vysoké až po strop. „Ako by to bolo včera," zamrmral som si jednu z otcových obľúbených fráz, ktoré ma ako dieťa vždy pobavili.

Ďalej som sa vybral po strmých schodoch na prvé poschodie. Zadychčaný som vliezol do mojej a Tadeášovej izby, kde som si unavený z prívalu minulosti a zákerných schodov sadol na Tadeášovu posteľ. Tu, v našej izbe, som môjmu o päť rokov mladšiemu bratovi pred spaním vždy čítaval príbehy. Mali sme všemožné rozprávkové knižky, buď z dedinskej knižnice, alebo dokonca aj z mestského kníhkupectva. Boli sme nimi zavalení, ale Tadeáš mal jeden večer pre mňa zaujímavú prosbu: „Eduard, porozprával by si aspoň raz svoj vlastný príbeh?"

„Môj vlastný? A nechceš pokračovať v knižke, ktorú sme včera začali?"

„Nie. Už od prvého slova ma začala nudiť. Chcem počuť niečo od teba. Niečo pre mňa."

„Hm. No dobre. Čo vravíš na príbeh o vydre a myške?" navrhol som, ale odpovede som sa nedočkal, lebo Tadeáš už preskočil do načúvacieho módu, pripravený hltať každé moje slovo.

Na chvíľu som sa zamyslel a začal môj prvý príbeh: „Boli raz dvaja kamaráti, hnedobiela vydra a šedá myška. Nikto v zvieracom kráľovstve nevedel, ako sa skamarátili, ale všetci vedeli, že to sú priatelia na život a na smrť. Myška bola rodený dobrodruh, preto ťahala vydru po všetkých možných miestach, ktoré jej napadli. Ich huncútstvam sa nikto nevyrovnal. Jeden deň sa rozhodli, že ukradnú starému býkovi pár jabĺk z jeho mohutného sadu."

„Vydry a myši jedia jablká?" prerušil ma Tadeáš.

„Myslím, že keby ich ochutnali, mali by bruchá plné jabĺk od rána do večera. Presne takto dopadli naši hrdinovia. Nakradli toľko jabĺk, že niektoré si priniesli domov v žalúdkoch, a večer spokojne zaspali."

„To už je koniec? Nechceš pokračovať?" poprosil.

„Na dnes stačí. Veď zajtra večer budú dobrodružstvá vydry a myšky pokračovať," prisľúbil som mu a obaja sme zaliezli pod periny.

Na mojej starej tvári sa rozžiaril úsmev. Spomienky ma vtiahli do sveta príbehov, tak ako som ja do nich vtiahol Tadeáša. Uhádli by ste, čo sme nasledujúci deň robili? Kradli sme jablká. Trochu dobrodruž-

stva predsa nezaškodí. Našťastie nás nikto nechytil. Tadeáš sa tam vkradol ako myška, zatiaľ čo som ho kryl, a dobrodružstvá dvoch zvieracích kamarátov ten večer pokračovali. Narozprával som tých príbehov nespočetne a pravidlom vždy bolo, aby sme ich nasledujúci deň zopakovali v realite. Fantázia sa stávala skutočnosťou. Stvárali sme tie najšialenejšie kúsky, od lezenia po strechách až po provokovanie býkov. Boli sme malí blázni.

Až po ten osudný deň. Predchádzajúci večer som bol unavený zo školy a príbeh som vynechal. Nahovoril som mu, že sa blíži koniec myškiných a vydrích dobrodružstiev a potrebujem ešte jeden deň na vymyslenie záveru.

Pomaly som svoje staré telo zdvihol z postele a pobral sa naspäť k autu. Naštartoval som a vyrazil na miesto, ktoré síce navštíviť nechcem, ale musím. Príbeh som nikdy nedokončil. Tadeáš si ho dokončil sám. Utopil sa pri mlyne. Utopil sa ako malá myška, ktorou som ho spravil. Utopil sa pred mojimi očami a ja ako hlúpa vydra som sa veľmi bál skočiť do rozbúrenej vody a myšku zachrániť. Zastavil som auto a vystúpil. Mlyn tu už nestojí. Nahradil ho malý krížik s menom Tadeáš.

Andrej Kořínek, III. G

Ráno

Keď sa ráno zobudím,
pozriem sa hneď na budík,
čo na nervy mi brnká.
Vstanem ako srnka.

Moja mama milá hneď
dala by mi celý svet,
raňajky mi pripraví
aj s úsmevom na tvári.

Úlohy už v taške sú
pre pani učiteľku tú aj tú.
Jednotku ja dostať chcem,
čokoládu za ňu dostanem.

„V škole nech sa darí!"
to mi tato vraví.
„Moja milá dcérenka, nech daria sa ti písmenká!"

Karolína Vycudilová, VI.B

Žiak:
– Pán učiteľ, nemôžem prečítať, čo ste mi napísali pod slohovú prácu. –
– Píš čitateľnejšie! –

V škole na poslednej hodine:
– Kto odpovie prvý na moju otázku, môže ísť domov. Janko vyhodí tašku cez okno.
– Kto to bol?
– Ja! Dovi!

Na hodine matematiky sa učiteľ pýta Móricka:
– Keby si mal sedem cukríkov a ja by som ťa o dva poprosil, koľko by ti zostalo?
– Sedem.

Úvaha učiteľa na hodine fyziky:
Keby žiaci, ktorí sedia v zadných laviciach, boli tak ticho ako žiaci v stredných laviciach, ktorí si čítajú časopisy, mohli by žiaci v predných laviciach ďalej nerušene spať.

Učiteľka napomína žiakov:
– Prosím vás, a nehláste sa keď nič neviete. Nie sme predsa v parlamente.

– Jožko, keď poviem: ja obdarujem, ty obdaruješ, on obdaruje… aký je to čas?
– Vianočný, pani učiteľka.

– Ako sa ti darí v škole? – pýta sa babka vnuka.
– Výborne babi, môj kontrakt s piatou triedou bol predĺžený o jeden ďalší rok.

https://bezbolestneucenie.sk/vtipy-o-skole/